ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 16.08.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

326

ÚSTAVNÝ ZÁKON

zo 16. júla 1991,

ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v znení neskorších predpisov

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto ústavnom zákone:

Čl. I

Ústavný zákon č. 100/1960 Zb. Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

1. Čl. 97 znie:

„Čl. 97

Súdy a prokuratúra chránia štát, jeho ústavné zriadenie i práva a oprávnené záujmy fyzických a právnických osôb.“.

2. Čl. 98 ods. 1, 2, 3 a 4 znejú:

„Čl. 98

(1) Súdnictvo vykonávajú nezávislé súdy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky.

(2) Súdmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sú: Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, vyššie vojenské súdy a vojenské obvodové súdy; v čase brannej pohotovosti štátu tiež vyššie poľné súdy a nižšie poľné súdy.

(3) Sídlo Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

(4) Súdmi Českej republiky a Slovenskej republiky sú: Najvyšší súd Českej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky, krajské súdy a okresné súdy (ďalej len „súdy republík“).“.
Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 5.

3. Čl. 99 znie:

„Čl. 99

(1) Najvyšším súdnym orgánom v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike je Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý sleduje právoplatné rozhodnutia najvyšších súdov republík a vojenských súdov a zabezpečuje zákonnosť a jednotnosť rozhodovania medzi republikami a vojenskými súdmi tým, že

a) rozhoduje o riadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vojenských súdov v prípadoch ustanovených zákonom,

b) rozhoduje o mimoriadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam najvyšších súdov republík a všetkých vojenských súdov, proti rozhodnutiam senátov vojenského kolégia Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, pokiaľ tento súd rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku, a ďalej proti rozhodnutiam iných orgánov činných v trestnom konaní vo vojenských veciach v prípadoch ustanovených zákonom,

c) zaujíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov s federálnou pôsobnosťou,

d) rozhoduje v iných zákonom ustanovených prípadoch.

(2) Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ďalej

a) preskúmava zákonnosť rozhodnutí ústredných orgánov štátnej správy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak neustanovuje zákon inak,

b) rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi jednej republiky a štátnymi notárstvami alebo orgánmi štátnej správy druhej republiky a spory o právomoc medzi súdmi a federálnymi orgánmi štátnej správy; rozhoduje spory o príslušnosť medzi súdmi a medzi súdmi a štátnymi notárstvami a určuje ich príslušnosť v prípadoch ustanovených zákonmi o konaní pred súdmi a štátnymi notárstvami,

c) rozhoduje o uznaní a vykonateľnosti rozhodnutí cudzozemských súdov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak to vyžaduje zákon alebo medzinárodná zmluva.

(3) V Českej republike je najvyšším súdnym orgánom Najvyšší súd Českej republiky, v Slovenskej republike je najvyšším súdnym orgánom Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd republiky dbá o zjednocujúci výklad a zjednocujúce používanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov ostatnými súdmi republiky.“.

4. V čl. 100 ods. 1 sa slová „sudcovia z ľudu“ nahrádzajú slovom „prísediaci“ a vypúšťajú sa slová „z povolania“.

5. V čl. 100 ods. 2 sa vypúšťajú slová „z povolania“; slová „sudcovia z ľudu“ sa nahrádzajú slovom „prísediaci“.

6. Čl. 101 znie:

„Čl. 101

(1) Sudcov Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na návrh predsedu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dohode s vládou Českej republiky a s vládou Slovenskej republiky spravidla v rovnakom počte z občanov Českej republiky a z občanov Slovenskej republiky. Vymenovanie za sudcu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nadobúda účinnosť schválením oboma snemovňami Federálneho zhromaždenia. Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenúva na návrh vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky predsedu a podpredsedu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zo sudcov tohto súdu; ak za predsedu vymenoval občana Českej republiky, vymenuje za podpredsedu občana Slovenskej republiky alebo naopak.

(2) Sudcov vojenských súdov vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na návrh ministra obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) Sudcov najvyššieho súdu republiky a ostatných súdov republík vymenúva predsedníctvo príslušnej národnej rady na návrh vlády príslušnej republiky.

(4) Sudcovia a prísediaci môžu byť odvolaní, prípadne zbavení svojej funkcie len z dôvodov a spôsobom ustanovenými zákonom. Pre porušenie svojich povinností môžu byť sudcovia odvolaní len na základe právoplatného rozhodnutia kárneho súdu.

(5) Podmienky pre výkon funkcie sudcu a prísediaceho, včítane znenia sľubu, ktorého zloženie je predpokladom výkonu funkcie, ustanoví a voľbu prísediacich vojenských súdov upraví zákon Federálneho zhromaždenia. Zákon Federálneho zhromaždenia upraví tiež dôvody odvolania a podmienky iného zániku funkcie sudcu a funkcie prísediaceho vojenských súdov. Voľbu a odvolanie a podmienky iného zániku funkcie prísediacich okresných a krajských súdov upravia zákony národných rád.“.

7. Čl. 102 znie:

„Čl. 102

(1) Sudcovia a prísediaci sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní jedine zákonom.

(2) Ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis odporuje zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania pred Ústavným súdom. Nález Ústavného súdu je preň i pre ostatné všeobecné súdy záväzný.

(3) Sudcovia a prísediaci sú povinní vykladať právne predpisy podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, sú povinní rozhodovať nezávisle, nestranne a spravodlivo.“.

8. Čl. 103 sa zrušuje.
9. V čl. 104 ods. 1 sa vypúšťa slovo „súdy“.
10. V čl. 106a ods. 1 sa vypúšťajú slová "Najvyššieho súdu Československej socialistickej republiky a“ a v odseku 2 slová „najvyššieho súdu republiky a“.

Čl. II

Zrušuje sa čl. III ústavného zákona č. 376/1990 Zb., ktorým sa mení Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, v znení neskorších predpisov.

Čl. III

Ústavný zákon č. 155/1969 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa ôsma hlava Ústavy, sa mení takto:

V § 3 sa vypúšťa odsek 2; doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

Čl. IV

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť 1. septembrom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.